

TELEGRAFUL ROMÂN.

împare Marția. Joia și Sâmbata.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Deputații sinodali și scólele române gr. or. din archidieceșă.

(Doi articoli).

II.

Scólele noastre sub regimul lui Tisza și a guvernelor următoare au devenit tot mai amenințate, dar cu toate acestea protocoalele sinódelor arată, că nouă mijloce pentru ajutorarea și apărarea lor nu s'au cercat, ci s'au pertractat tot numai despre cele vechi. Ceea-ce însă nu s'a făcut indetul până acum, trebuie să se facă acum.

Vina la acesta de sigur că nu o poartă nici sinodul, nici consistoriul, căci de o parte aceste corporațiuni au făcut, ce au putut pentru scóle, puind la cale acum între altele și o colectă de bani pentru scóle, ér de altă parte tinerii, cari se însinuau la cursul pedagogic, erau priuți, bine pregătiți și dimpreună cu alții mai puțini, cari absolvă în prearandii de stat. trimiși la destinațiunea lor; asemenea s'au provădut cu diplome de învățatori aceia, cari fiind în pracsă, s'au supus la examen și au dovedit cunoscințele recerute. Dacă cu toate acestea se află lipsă încă de învățatori cualificați, noi credem, că chemați sunt să îngrigescă de a împlé această lipsă comunele bisericesci și dacă multe din ele nu pricep lipsa lor, vine rëndul inspectorilor scolari a le împintena la provederea scólei în toate privințele, după recerintele legii.

Inspectorii scolari actuali, protopresbiterii însă și referenții scolari, au atănat agende, încât cu cea mai mare bănavoință nu pot decât puțin timp să consacre pentru scóla. Referentul din centru nu prea are ocaziune de a veni în atingere cu scólele prin comune. Astfel, éta că am ajuns la ceea-ce am mai đis și de alte ori.

Am tratat această materie în Nrii 46 și 47 din 1893 din această prețuită foie sub titlul: „La salarisarea învățătorilor” și am đis pe basa § 128 din „Stat. org.”, că este necesar un inspector scolar consistorial suprem și stabil pentru apărarea scólelor nô-

stre, fiind că inspectorii regii merg prea departe cu ingerința lor. Prin cele întemplate de atunci încóce, prin declararea unor învățatori buni de necorespunđători s'a dovedit această necesitate.

Să đicea, că suntem sêraci și n'avem puteri de a ridica salariile învățătoresci la 300 fl însă în urma legii despre salarisarea învățătorilor s'au vëdut unele rezultate de admirat.

Mai mulți domni protopopi ca inspectorii scolari și-au luat timp, s'au pus cu totă inima, au mers prin sate, au stărut și au isbutit a ridica salariile învățătorilor în tractele d-lor la 300 fl.

Éta ce ne arată stăruița: voesc și vei putea.

Să credă acei domni protopopi, că cetind despre aceste rezultate de sigur toți românii s'au bucurat și cu recunoscință au privit la rezultatul stăruiței lor.

Ei bine, rêvna și zelul din anul trecut să se folosască și de alți factori. Voim să creăm mijloce pentru scólele noastre sêrace și se formăm învățatori români corespunđători legii, pe unde nu avem, căci multe comune bisericesci nu pot plăti salariul învățătorului după lege cu 300 fl și tot atâți învățatori vor fi declarați necorespunđători.

Față de această suferință grea ne trebuie medici; trebuie să se alégă bărbați sinodali din bărbații scólelor noastre; ómeni cari s'au lovit mai de multe ori cu inspectorii regii și cunosc din experiență lipsa scólelor. Ne mai trebuie ajutóre momentane, ca până se va forma fondul metropolitan pentru ajutorul învățătorilor, la care acum să colecteză, să se pótă ajuta scólele din comunele bisericesci sêrace.

Spre acest scop ne dăm părerea:

a) Ca fondurile archidieceșane să contribuie cu câte va procedea la fondul învățătorilor sêraci;

b) Deputații sinodali să dăruiescă o parte din diurnele lor la acel fond;

c) Alt mijloc ar fi să se dispue un disc sau două, pentru ajutorul scó-

lelor sêrace din archidieceșă, cari să se pórte de cătră episcopii parochiali în fie care an în toate bisericile gr. or. ale archidieceșei nôstre.

Aprețiind d-nii deputați sinodali aceste mijloce și aflând și altele pentru ajutorarea scólelor și învățătorilor nostri, îi vom lăuda ca pre nisce propoveditori ai bunei credințe și ca pre nisce îngrijitori de luminarea nêmului nostru românesc.

Varnava.

Revista politică.

Turinul a fost în đilele din urmă punctul, care a concentrat pe adoratorii lui Kossuth. Deputațiuni peste deputațiuni s'au dus acolo și toate au depus câte o cunună pe sicriul defunctului Kossuth. Intre toate vorbirile de condolență mai tânguitoare a fost a independiștilor, ér în răspunsurile ce s'au dat din partea familiei este caracteristic răspunsul, ce l'a primit vorbitorul deputațiunei dietei: Meritele lui Kossuth, a đis fiul cel mai mare — le inarticulează istoria, dar nu dieta prin vot și sancțiune, prin istorie vor rămâne ele nemuritoare.

În Budapesta s'au făcut pentru primire mari pregătiri. Tóte florăriile au fost ocupate cu cununi. Culti pentru Kossuth e așa de puternic încât pe unele panglice este imprimat: „Părintelui națiunei — Semiđenului.” În provincie, prin municipii și reprezentanțele comunale s'a dat manifestațiune pietății în diferite forme. Mai puține semne de pietate sau dovedit în părțile ardelene.

În Turin s'au sêvêșit naintea unui public numêros ceremoniile mortuare pentru Kossuth, pe care l-au transportat la tren, ca să-l aducă peste Cormons, Nabrezina, Pragerhoff la Budapesta.

La 9 ore s'a început în Turin prezentarea delegațiunilor de doliu sub flamuri cernite. Prima deputațiune a fost orașul Brescia în frunte cu stindardul legiunii italiene. Întrêga deputațiune a fost în uniformă sêr-

bătorească. După aceea au urmat soldații lui Garibaldi, toți moșnegi în uniformă pitorască. Apoi au urmat francmasonii italieni cu patru flamure mari învelite în doliu. După aceștia au urmat veteranii, societățile muncitorilor și multe alte conporațiuni. Cam la 300 000 de ómeni au luat parte la acest act. Serviciul la sêvêșit preotul Peyrot (italian), care într'o cuvântare funebrală făcea paralelă între Kossuth și Khristos(?) După aceea a luat iertăciunile unguresce dela partidul independist și 48-ist preotul din Oros-háza Veress, terminând cu binecuvântarea Italiei.

A mai rostit o cuvântare mortuară preotul Savoy și cu „Tatăl nostru”... s'a terminat ceremonia.

După aceea s'a predat sicriul la gară. Pe vaggon s'a pus inscripția „feretro” (sicriu). Deputațiunea Budapestei întimpină sicriul la Csáktornya.

Ministru de comerț Lukáts, a dat ordin tuturor funcționarilor din resortul său, să nu participe la înmormântarea lui Kossuth, ca funcționari. — Asemenea ordin a dat ministrul Szilágyi cătră funcționarii dela justițiă ér comandantul de corp Lobkoviz, cătră ofierii pensionați și din rezervă, cărora le este oprit strict a se prezenta în uniformă la înmormântarea lui Kossuth.

Fóia rusescă „Novosti din S. Petersburg scrie între altele următoarele despre Kossuth:

Ludovic Kossuth, vestitul patriot magiar, a fost de origine slovac. Numele adevêrat i-a fost Koszta, pe care ungurii au schimbat în Kossuth. Kossuth a fost un mare patriot. Dar e regretabil, că el n'a putut pricepe că Ungaria numai pe basa înțelegerii comune și uniforme a naționalităților sale și-ar fi putut câștiga indepedența.

Ministru președinte Wekerle a petrecut în Viena. Acolo s'a ținut mai multe ședințe ministeriale comune sub presiul ministrului de externe Kal-noky pentru compunerea bugetului

FOIȚA

Scrisóre deschisă.

Iubite d-le Musicescu,

Stau încă sub impresia dulce a momentelor mărețe, ce am avut fericirea să le simt cu ocaziunea concertului din urmă al reuniunei române de cântări din Sibiu.

Și dacă me încerc ca pe calea această, prin idei lipsite pót de formă lămurită, să îți pot face un tablou modest despre frumoșa serbare românească, ce ni-a pregătit-o reuniunea noastră, motivul este, că sunt convins, că și alții vor să fie în curent cu progresul, ce đilnic se realizează de românii sibieni pe terenul musical.

Căci bine înțeles, Sibiuul pe acest teren nu e întrecut în nici o altă localitate din Ardél și această cred, că și d-ta o ai esperiat cu ocaziunea frumóselor excursiuni, ce le-ai făcut în 1890 cu corul printre frații de dincoace de Carpați, cum ne numim noi; —

escursiuni, despre cari și acum ne aducem cu drag aminte.

Moștenire bogată a acelor excursiuni ne-au rămas nouă cântecele populare vióie, dulci și melodióse, ce ni le-afi adus dela Milcov, cântece, cari au electrisat toate unghiurile românești, și cari au format podóba concertelor date de corurile plugarilor români, de corurile formate de învățatori și preoți esiți din seminariul nostru archidieceșan. Înfrurirea lor binefăcătoare se manifestă ca o dulce și caldă sărutare, sărutare neuitată, ce o trimit frații liberi altor frați, cari încă n'au fost norocoși să guste aerul dulce al libertății, și cari se „jălnesc” în doruri....

Ca o legitimă recunoscință și ca o reimprospătare a unui simfêment de plăcere isvorit din dorul „nației” e a se considera după mine împodobirea programului de concert cu cinci cântece populare „armonisate” de d-ta: a) *Baba și moșnegul*; b) *Nevasta care iubește*; c) *Congaru*; d) *Stăncuța* și e) *Dor-dorule*.

Efectul, ce au făcut aceste cântece asupra publicului s'a manifestat prin aplausele lungi, entusiasmte și repetate. Publicul sibian, publicul român și strein distins, care a luat parte

la concert în număr considerabil de mare, a simțit căldura și focul românesc, ce cuprind cântecele noastre populare, a simțit fondul lor original, accentul național, a simțit caracterul motivelor inrudite cu firea românului.

A și fost o artă accentuarea lor, o artă ajunsă la perfecțiune, așa cum la noi numai corul dlui prof. Dima pótă să o atingă.

De aceea cu multă satisfacțiune a primit fie-care român această probă puternică de a cultiva musica națională pe o scară cât se pótă mai lungă, căci o națiune nu pótă să fie mare și civilisată, dacă nu-și cultivă tesaurele naturale, de care dispune, tesaure, cari forméză viața națiunei și o alimenteză cu apă vie, dându-i drept de existență pe vecii vecilor.

E drept, că până acuma avem de tot puține cântări populare „armonisate” dar succesul mare, ce l'a secerat și cântecele d-vóstră în localitatea și societatea per eminentiam musicală, ne îndreptătesce a spera, că în scurt timp și acest teren va fi mai rodnic cultivat. Noi nu ne mai putem mulțami în dezvoltarea avêntată națională, numai cu produse streine, care le-am putut

folosi până acuma din necesitate, vrând ca popor de curând desvoltat să ținem pas cu națiunile ajunse la culmea civilizațiunei și astfel să le arătăm, că prestațiunile, ce ele le fac, le facem și noi. Să nu uităm însă a face deosebire între prestațiuni de origine streină și produse ale nôstre proprii, care ne revarsă timbrul caracteristic național, acel accent, care singur e în stare să ne încăldescă, să ne învîioie și să zidescă colțul mândriei în inimile nôstre de români.

Regret, că nu te-ai putut împărtăși de aceste momente fericite, momente, cari s'au repetat după concert în sala dela „Pankievitz” în o continuă veselie.

Pentru orientare me simt dator să amintesc, că în corul dlui Dima se află dame și damicele, care esecută tonurile înalte, care în corul dtale le esecută copii. Și unii și alții se pot aseména în cântare cu îngerii, dar totuși trebuie să facem deosebire între îngeri și îngeri. —

Cu acestea aș fi putut să-mi încheiu aceste șire. Te cunosc însă de un bărbat, care porți mult interes de dezvoltarea noastră, de aceea nici nu vreau să me opresc la cele de sus.

comun. Precum se scrie în foile din Budapesta, criza în cabinetul lui Wekerle este apropiată. Cu ocaziunea petrecerii sale în Viena va fi primit în audiență de către Maj. Sa monarhul. Unele foi spun, că Wekerle simte situațiunea grea, în care se află și că până la 3 Aprilie nou va și înainta monarhului demisiunea. Se vorbește, că și în sinul cabinetului s'au ivit divergențe de păreri și neînțelegeri.

Un corespondent din Londra al diarului rusec „Novoje Wremja” scrie acestui diariu, că pe baza unor convorbiri cu bărbați de influență englesi pôte cu siguranță vorbi, că Englitera va pași hotărât pentru limitarea puterii armate a statelor europene. E vorba și de un congres internațional la Londra, care se se ocupe cu acésta cestiune. Propuneri în privința acésta s'au făcut chiar și guvernului englez.

Diarul săsesc din Brașov „Kronst. Ztg.” face caracteristice mărturisiri cu ocaziunea serbătorilor pastilor gregoriane. Intre altele numita fôie scrie:

Dela 1867 încôce, deputații săsesci n'au fost niciodată uniți, când ti chema atacul asupra bunurilor noastre naționale la apărare comună, totuși cea mai mare parte dintre eiau stat cu curagiu în șirele cele dintâiu de luptă și poporul săsesc li-a și mulțămît.

Acuma sunt ei uniți ca nici odată, însă nu pentru apărarea bunurilor noastre culturale, ci pentru lăpădarea lor, pentru acésta nu le vom împleti cununi de lauri. Primirea mută, ce a aflat'o declarațiunea lor la poporul săsesc, n'a avut nici măcar un succes de stimă — și este un simptom marcant pentru starea politică creată de ei, că probatul nostru amic, „Pester Lloyd”, care până acuma arunca asupra noastră numai dispreț și batjocură, venin și fiere, le cântă cântecul de laudă, pe când poporul săsesc face. Dar ôre este chemarea deputaților nostri de a întări partida guvernului și de a urma și în bine și în rău pe guvern când și cei mai adicți ai lui 'l părăsesc.

Deputații nostri pôte că vor fi simțit înșiși, că modul de a se provoca la onôrea lor politică nu va produce mare efect la poporul săsesc.

Noi suntem de părere, că poporul nostru încă n'a degenerat într-atâtă în sclăvia politică, ca să țină de bunăvoință ôre-cari enunțări prietinoșe nesincere ale cutărui domn mare; sau ca să salute ca o schimbare a opiniunei publice în favôrea noastră lauda cutărei foi liberale, făcută cu cuvinte frumoșe, nu poporului săsesc, ci deputaților săsesci fideli partidei guvernului; sau că pentru aceea să se simtă îndatorat cu mulțămire vecinică

cătră guvern, pentru-că acesta ne concede să construim — fără subvenția dela stat — pe banii nostri căi ferate, ori să fundăm alte instituțiuni economice cari de altfel ar trebui să se bucure de ajutorul statului.

În modul acesta numita fôie condamnă acțiunea deputaților sași și provôcă la o altă ținută politică mai corectă.

Din viața noastră constituțională bisericească.

Din jurul Orăștiei, 12 Martiu, 1894.

Onorată redacțiune!

Statutul organic, legea fundamentală a bisericei noastre ortodoxe-orientale din patrie, între altele dispune ca în primul pătrar al fiecărui an să se țină sinod protopresbiterial ordinar, pentru săvârșirea agendelor aparținătoare competenței acelu sinod. Conform acelei dispozițiuni, în Orăștie la 9 Martiu v. a. c. s'a ținut sinod protopresbiterial ordinar. Membrii sinodali atât cei din apropiere cât și cei din depărtare, pre lângă toate ce au avut de a se lupta cu mari greutăți provenitoare din cauza timpului nefavorit, s'au prezentat în număr mare la ședință. Semn, că este un viu interes pentru afacerile ce sunt de a se delibera și decide în sinodul protopresbiterial.

Dintre lucrările săvârșite în acel sinod protopresbiterial fac amintire numai despre acelea, pe care eu le socotesc a fi fost mai însemnate și de interes public și general.

Înainte de toate la provocarea d-lui protopresbiter tractual Nicolau Popovici, s'a intonat cântarea de rugăciune; „Împărate ceresc”... Aceea cântare frumoșă și înălțătoare, intonată cu simț și mai cu samă de preoți, a produs în inima fiecărui membru sinodal prezent sentimente de o adevărată evlavie. S'a putut vedea acésta de pe fisionomii, pe care erau oglindate astfel de sentimente.

În raportul anual protopresbiterial, ce s'a cetit îndată după deschiderea ședinței, de și a fost cu mult mai lung ca de obicei, numai aceea s'a amintit ca un lucru nou, că în decursul anului 1893 la cele mai multe dintre scôlele, care nu au avut învățători salariați, dupăcum prescrie legea școlară mai recentă, s'au sistematizat salare învățătoresci corespunzătoare legii. Ar fi foarte îmbucurător, dacă în procsima ședință a sinodului protopresbiterial ordinar s'ar constata, că salarele învățătoresci astfel sistematizate, încasându-se întâi până într'un crucer prin epitropiile parohiale respective, să se înmanueze regulat și la timp învățătorilor. Atunci în adevăr că ne am putea mânguli cu gândul,

că scôlele noastre sunt în poziția de a putea împlini sublima misiune, pentru care sunt instituite.

În raportul protopresbiterial, despre activitatea comitetului protopresbiterial precum și despre a scaunului protopresbiterial nu s'a ținut absolute nimic. Semn, că aceste corporațiuni bisericesci, instituite și ele cu anumite scopuri înalte, în decursul anului 1893 n'au fost de loc conchimate. Dacă au fost, de ce nu s'a făcut ceva amintire despre activitatea lor? Asemenea nu s'a ținut nimic nici despre dispozițiunile ce s'au luat, decumva s'ar fi luat, în privința posturilor parohiale vacante. Unii membrii sinodali au dat expresiune dorinței, ca în viitor să se raporteze și despre aceste lucruri, nu de puțină însemnătate.

După cetirea raportului general protopresbiterial, s'a cetit rațiociniul protopresbiterialului pro anul 1893. Din cuprinsul acelu rațiociniu s'a vădit, că averea protopresbiteratului, din nimica ce era, în scurtă vreme s'a înmulțit în mod considerabil; la înmulțirea ei au contribuit cu deosebire „Ardelena”, institut de credit și economii în Orăștie precum și părintele Samuil Popovici din Beriu. Deed-deu ca „Ardelena” și părintele paroch Samuil Popovici să aibă cât de mulți imitatori.

Dl Dr. Ioan Mihu, ca membru al sinodului protopresbiterial, a prezentat sinodului și apoi a cetit cu glas înalt un document, aflat de d-sa, care stă în strinsă legătură cu rațiociniul protopresbiteratului și care probază foarte evident, că protopresbiteratul Orăștiei este proprietariul unui ôrecare fond înființat în anul 1861 de reprezentanțele acelor comune, cari pe atunci formau pretura Orăștiei. Dl Dr. Ioan Mihu și prin acésta faptă a d-sale a arătat, că-i zace la inimă înaintarea cauzelor noastre bisericesci și școlare. Sinodul protopresbiterial a decis, ca factorii competenți să umble în rând în ceea ce privește limpederea cestiunei fondului aflat de dl Dr. Ioan Mihu, căruia, drept recompensă i-au votat mulțămîtă protocolară.

La finea ședinței sinodale s'au ales comitetul protopresbiterial și epitropia protopresbiterială pe noul period de trei ani, precum și un membru în scaunul protopresbiterial. Constatat cu bucurie, că indiviții aleși în aceste corporațiuni bisericesci, cu mare dor așteptă privilegiul de a putea arăta că merită încrederea cu care sinodul protopresbiterial alegându-i, i-a onorat.

Romanus romanorum.

Noutăți.

Personal. Escelența Sa I. P. S. D. arhiepiscop și metropolit Miron Roma-

Imi închipuiesc ce momente dulci și ferice a putut avea compozitorul, când soția d-sale i-a interpretat cu atâta esactitate intențiunile și cu atâta căldură accentele. Psihologice vorbind, compozitorul însuși pare fermecat de frumsețea vocii și de spiritul interpretării. Și acest farmec s'a reversat asupra publicului cu atâta putere, încât cerea cu insistență repetirea cântecilor: Aprôpe sunt de tine și Când te voi uita.

Punctul ultim: Cântecul țigănesci de I. Brahms a fost primit tot atât de mulgitor ca și în alte rânduri; mai multe bucăți au trebuit repetate. Aici și-a arătat reuniunea forța precisiunei.

Dacă aceste prea modeste descrieri vor putea să-și facă un tablou, ținut cel puțin în conturi generale, m'ar îmbucura foarte mult și te salut, dorind sosirea timpului fericit, în care atât reuniunea noastră cât și corurile d-văstră să facă excursiuni „neîn-cătușate” prin toate părțile locuite de români.

Sibiu, 17 Martiu, 1894.

I. Broju.

nul a plecat asară cu trenul de la 5 ôre la Budapesta, în afacerile fundațiunii Gozdu, fiind convocată adunarea reprezentanței fundațiunii.

Deputați din cler pentru periodul viitor al sinodului sunt după informațiunile de până acum aleși: cerc. I. Sibiu Dr. Ilarion Pușcariu, archim. vicariu arhiepiscopesc; cerc. II. Seliște Dr. Ioan Maier protopresb.; cerc. III. Sergiu Medean capel. protopresb.; cerc. IV. Alba Iulia: Nicolau Ivan protopresb.; cerc. V. Deva Georgiu Nicórá preot; cerc. VI. Hațeg Dr. Remus Roșca, secret. consist.; cerc. X. Câmpeni Petru Popovici adm. paroch.; cerc. XII. Cluș Tului Roșescu protopr.; cerc. XIX. Bran Traian Meșian protopresbiter.

Adunarea generală a „Albinei”. Eri în 30 Martiu a. c. s'a ținut a XXI adunare generală a institului de credit și economii „Albina” din loc.

Tôte propunerile direcțiunei, publicate deja, au fost primite cu aclamație. Urmându-se la întregirea celor patru locuri vacante în consiliul de direcțiune, — prin votare secretă, — s'au reales domni: Simion Damian, Pantaleon Lucaș, Ioan Papiu și Dr. Nicolau Vecerde; în comitetul de supraveghiere: sau ales domni: Il. Sa Dr. Ilarion Pușcariu, Dr. Aurel Brote, Ioan Crețu, Dr. Ilie Beu și Stefan Stroia.

Dividenda s'a ficsat cu 15 fl. de acție plătilbilă imedat.

Prelegere publică. Măne Duminecă în 20 Martiu (1 Aprilie) a. c. va prelege în casina română dela ôrele 4—5, domnul asesor consistorial Mateiu Voileanu: Despre întemeierea statului Uganda, legenda despre primul rege Kintu, modul de a purta războiu în Africa centrală.

Concert. În 3 Aprilie n. va avea loc concertul d-sôrei Adela de Heldenberg concert ne mai aușit aici „Es-dur-concert” pentru clavier și orchestră de Liszt. Vor coopera și alte puteri ecceleente și probate (d-șora Riesenberger și d-șora Elsa de Heldenberg). Bilete pentru cerce la 1 fl. 50 cr. scaun pe balcon la 70 cr. locul II-lea la 80 cr. se capătă la librăria L. Michaelis strada Cisnădiei.

Procese de presă. Procesul „Tribunei” intentat pentru publicarea poeziei „Mihailu Vitezul”, apărută în Nr. 191 dela 28 August a. tr. s'a pertractat în 29 Martiu înaintea curții cu jurați din Cluș. Baltes a fost condamnat la 4 luni închisôre, Popa Necș la 200 fl. amendă; restituirea speselor de proces în sumă de 24 fl. 30 cr., subtragerea a 300 fl. din cauțiunea „Tribunei” și publicarea sentinței în limba ungurască. Apărătorul Dr. Ilea a insinuat nulitate.

Curia a pertractat sentința tribunalului din Cluș și a respins apelațiunea acușătorilor și apărătorilor în procesul din urmă al „Fôiei poporului” Cererea de nulitate a acestora s'a basat pe motivul, că jurați i-au comunicat cu publicul. Curia n'a luat în considerare acest motiv. Aprimit însă apelațiunea procurorului, care a cerut ca dl Russu Șirianul să fie condamnat mai aspru și la temniță ordinară. Astfel se va orândui o nouă pertractare finală.

Aniversarea proclamării regatului român. Luni 14 Martiu v. s'a serbat în Bucuresci aniversarea proclamării regatului. La ôrele 11 dimineașă a oficiat serviciu divin în biserica s-tei Metropolii de I. P. S. S. Mitropolitul Primat al României, încungiu-rat de înaltul cler. La acest serviciu divin erau față: d. Lascar Catargiu, președintele consiliului de miniștri, împreună cu toți d-nii miniștri, d-nii președinți ai corpurilor leguitoare, d. procuror general al înaltei curți de casație, d. președinte al înaltei curți de comp-turi, mai mulți d-ni senatori și deputați; casele regale, civilă și militară, funcționari superiori ai autorităților publice, generali și superiori aflați în capitală precum și mai multe alte persoane de distincțiune. O gardă de onôre, compusă din câte un pluton al corpurilor de trupă ale garnisônei, afla înșirată în curtea metropoliei. Rege-a primit cu privilegiul acestei zile nume-

Al doilea punct din concert l'a format „Trio” (d-moll op. 49) pentru piano, violină și violoncello de F. M. Bartholdy a) *Motto allegro agitato*; b) *Andante con motto tranquillo*; c) *Scherzo: leggiero e vivace*; d) *Finale: allegro assai appassionato*.

Reuniunea noastră, modificându-și statutule, le-a înaintat spre aprobare și guvernul le-a și aprobat, însă schimbând terminii titlului, în loc de reuniune de „cântări”: reuniune de „musică”. Nu scim cu bună sau rea intenție, dar s'a dovedit, în butul acestei schimbări, că reuniunea vrea să satisfacă pe deplin. Cu punctul al doilea a pășit d-șora Lucia Cosma, elevă a d-lui prof. G. Dima. D-ta cunosti pe d-șora Cosma încă din grădina archidieceșană, când acompania la pian pe d-l Isăia Popa, a cărui voce de bas era de invidiat.

S'a prezentat d-șora publicului la braț cu profesorul seu și publicul a întîmpinat-o cu aplauze și ovațiuni, cari rar se mai aud. Era legitimă acésta manifestățiune, mai vârtos că publicul nostru a fost până acum rar surprins cu astfelu de producțiuni, cari de mai multe ori erau rolul streinilor. Acompaniată de violină și violoncel, d-șora Cosma a dovedit — cum ție și diarele streine de aici, —

o scôlă înaltă musicală, o perfecțiune artistică, un zel pasionat, și cu toate că de primadată ne-a surprins atât de plăcut, poziția ce o a luat, și care exprima încredere deplină și siguranță, și înfățișa pe artistul, care din copilărie s'a datat cu astfelu de producțiuni. Și dacă publicul în ovațiuni entusiasmte o a rechemat de repeșite-ori, a dovedit, că scie să aprefieze meritele celor ce se jertfesc și caută a ne ridica numele în ochii străinilor.

Punctul 3 au fost două cântări funebrale compuse pentru cor micșt de G. Dima: a) *Plâng și mă tânguiesc* b) *Ce e viața noastră*. În postul patimilor ne-a adăncit „reuniunea” în accentele tânguioșe ale acestor cântări bisericesci. Ideile înalte așa de bine interpretate de compozitor și apoi de reuniune, viața noastră grea, care o ducem și în societate și ca ômeni, toate se înfățișau gândirilor și ochilor ca în o vale a plângerei și numai Christos ne mai pôte da mântuire.

Trei cântări pentru o voce cu acompaniare de pian; a) *În zadar* de E. Mandiczewski; b) *Când te voi uita?* de G. Dima c) *Aprôpe sunt de tine* de G. Dima au format punctul 4. La acest punct au cooperat cele mai bune și mai probate puteri ale reuniunii: d-na Dima cu cântăreț și d-na Brote acompaniând.

roșe telegrame de felicitări din din toate uni-
giurile țării. În capitală un mare număr de
persoane s'au grăbit a le exprima felicitările lor
prin înscrisuri la palat. Orașul era împodo-
bit cu steguri.

Arestat. „Kolozsvár“ anunță, că în
vătătorul român gr. or. St. Albu a fost
pus în închisoare preventivă — pe baza unei
decizii a tribunalului din Mureș Oșorheiu
— pentru lesa-majestate și agitațiune
contra naționalității magiare. Tot odată s'a
făcut pași la ministerul de instrucțiune, ca
numitul învățător, să fie suspendat din post.

Necrolog. Constanța de Puș-
cariu născ. Circa după un morb inde-
lungat a reposat în Domnul, în anul al 62-lea
al etății și al 43-lea al fetei sale căsăto-
rii, împărțită fiind cu sfintele taine.

Despre această dureroasă pierdere incu-
noscințeză adânc intristată familia pe toți
amicii și cunoștii.

Inmormântarea se va face Vineri în
18/30 Martiu la 12 ore din zi. Fie-i țerina
usoră și memoria eternă!

Ioan cav. de Pușcariu, jude curial în pens.
ca sociu; Ioan, inginer în București, Iuliu,
judecător în Budepesta, Emil, profesor de
medicină în Iași, Iuniu, vice-consul în Tan-
ger (Maroco), ca fii; Didia născ. Diaman-
tescu, Ecaterina născ. Petza, Veturia născ.
Eremia, ca nuroi; Ionel, Maria, Didina,
Victor și Elena, Iuliu și Zeno, Margareta,
ca nepoți.

Petrecere. Din valea Jiului ni se
scrie: Mica noastră inteligență din Petroșeni
cei de confesiunea gr. or. de ani de zile do-
resc și voesc din totă inima a-și edifica o
sântă biserică în care să aducă rugăciuni
atot puternicului Dumnezeu, să abucuiască din
resputeri că dă dă dă vor ajunge la resul-
tatul dorit, această comună veche a căror lo-
cuiori odinioară au fost curat români gr. or.
și cari există și astăzi, mai ales sătenii toți
sunt și se țin de aceea lege și confesiune.

Dar durere, că i-a crotopit streinii și
le-au cuprins toate locurile cele mui bune
așa încât astăzi nu au loc unde să edifice
nici bătău o sântă biserică. Tote celelalte
națiuni au fost mângăiate din partea dlui
director de mine, numai chiar confesiunea
gr. or. nu a fost împărțită cu acel bene-
ficiu, și dacă ar fi fost dreptate, această con-
fesiune ar fi trebuit în primo loco să capete,
dar ce se facem, pe cum e vorba: a murit
Matei regele și cu el și dreptatea.

Veședă acest popor că pe lângă ată-
tea rugăminte în toate părțile tot numai
resultat negativ primesce, s'a decis prin liste
benevole, prin colecte a aduna părale pen-
tru acel scop atât de mare și salutar.

În anul acesta s'au decis să aranjeze
o petrecere tot spre acel scop, care a și
fost cercetat de un public numeros de dife-
rite naționalități.

Între pause s'a jucat „Bătuta“ și „Că-
luseriul“ de 9 tineri cari merită totă lauda.

Dintre damele rom. în costum româ-
nesc au fost dna Ioana Stanca, Fira Socol,
dna Suciu, dna Preda, Amalia Șandru, dna
Socol și doăna Elena Preda.

Un jian.

Academia română.

Sesiunea generală din anul 1894.

Raportul secretarului general asupra lucră-
rilor făcute în anul 1893—94.

Domnilor colegi! Anul care a urmat
ultimei noastre sesiuni generale, nu a fost
mai cruțător pentru academie decât cei cari
l'au precedat. El a răpit Academia pe pre-
ședintele ei venerat, George Barițiu, și pe
doi membri onorari, Petru Cămpănu și
Paul Bataillard.

Nu se împlinise încă un an, de când
Academia, dimpreună cu națiunea întreagă,
a serbat cu adâncă bucurie sufletescă, ani-
versarea de ani 80 a lui George Barițiu,
ajuns la adâncă bătrânețe, plin de vigoare și
fără a fi întrerupt în lunga sa vătășie șirul
rodnicei sale activități.

Academia, care se mândrea, că a avut
dela înființarea ei printre membrii cei mai
activi și mai iluștri pe un bărbat atât de
învețat și de devotat națiunii ca George
Barițiu, cu puțin înainte îl alesese pre-
ședinte al ei și a bătut o medalie în memo-

ria jubileului său. Era natural ca în ase-
menea circumstanțe Academia să ia cea
mai viș parte la marea durere națională,
causată întregului neam românesc prin mór-
tea celui bărbat, care a strălucit între toți
prin învățătură, prin activitate, prin patrio-
tism și prin abnegațiune. O delegațiune,
compusă din d-nii colegi N. Ionescu, V.
Maniu, N. Quintescu și I. Kalinder, a de-
pus în numele Academiei o cunună pe mor-
mântul marelui răposat și a participat la
trista ceremonie a înmormântării, care s'a
făcut la Sibiu. La 8 Mai, Academia a
îngrigat a se face la biserica S. George-Nou
din Capitală un parastas pentru odihna su-
fletului neuitatului patriot.

Dela 1838 Barițiu a fost între mun-
citorii de frunte pentru renașterea întregu-
lui neam românesc. „Gazeta Transilvaniei“
și „Folia pentru minte, inimă și literatură“
au luminat în mâna lui Barițiu o jumătate
de secol pașii românilor în cele mai grele
lupte ale lor. Ultimii ani de putere și acti-
vitate el i-a consacrat spre a lăsa contem-
poranilor și posterității un op istoric ma-
gistrau. În această lucrare monumentală, care
poartă titlul de „Părți alese din istoria Tran-
silvaniei pe 200 ani din urmă“, Barițiu a
depus totă bogăția îndelungatelor sale studii
și a meditațiunilor sale profunde asupra
fazelor, prin cari au trecut românii de peste
Carpați în cele din urmă două secole. Ace-
astă scriere este și va rămânea făclie, care
luminăză calea, pe care românii trebuie să
se continue lucrarea dezvoltării lor între
poporele cari îi înconjură.

Prin grai și scrieri, ca și prin fapte,
Barițiu ne apare ca o figură simpatice, ne-
având alt gând decât dezvoltarea nămu-
lui său. Viața lui va rămânea de sigur în
veci un exemplu demn de imitat.

La 15 Aprilie 1893, a încetat din vi-
eță la Miclăușani membrul onorar Petru
Cămpănu.

Venit din Transilvania pe la anul 1834
un lung șir de ani el a fost unul dintre
cei mai învețati, dintre cei mai luminați
și mai zeloși profesori ai Moldovei; mult
timp director al Academiei Mihăilene din
Iași, cugetător adânc în ale științei, el a
publicat mai multe scrieri didactice, dintre
cari amintesc „Gramatica românească“ tipă-
rită la 1848 și la 1880.

La 1 Martiu, st. n. 1894, a încetat
din viață la Paris membrul onorar Paul
Bataillard, un vechiu și statornic amic
al românilor, care în timpurile cele mai
anevoioase pentru noi, dela 1840 până la
1878, a lucrat din toate puterile, alături
cu bărbaii patrioți cari au fundat România
modernă. Prin broșuri, prin articole de re-
viste și de ziare, prin conversațiuni, Batai-
llard a susținut, cu totă puterea talentu-
lui său, cauza românească. El a fost bărbat
învețat. S'a ocupat mai ales cu studii
etnografice, și lingvistice asupra țiganilor
câștigându-și un nume considerat între omenii
de știință. Tera noastră, după ce și-a recăș-
tigat libertatea, a arătat acestui nobil amic
al ei recunoștința sa, dându-i cetățenia de
onore, — Academia română, alegându-l mem-
bru onorar al ei.

La 23 Octombrie 1893 s'a înăunurat la
Galați bustul răposatului nostru coleg și
președinte M. Cogălniceanu, bust fă-
cut cu speșele colegului nostru dl V. A.
Urechia. Academia a luat partea ce se cu-
venia la serbarea înăunurării, depunând o
coroană și fiind reprezentat prin dl vice pre-
ședinte Urechia.

(Va urma.)

Reuniunea română de agricul- tură din comitatul Sibiului.

Distribuire de semințe de trifoiu, și lufurnă
apoi de surcei nobili (de meri și peri) pre-
cum și pădureți. (de meri, peri și pruni).

(Înceiere).

c) Semințe de lufurnă:

Petru Florian, paroch și Valeriu Flo-
rian preot-învățător, ambii din Racovița;
Clemente Nicula, paroch și Pavel Mihăilă,
econom, ambii din Slimnic; Ioan Petrișor,
paroch în Cornățel. La toți câte 1 chlg.
Ioan Slăvescu, capelan în Mohu; membri-
ori din Tilișca, la mână dlui notar S. Mil-
lea. La toți câte 2 chlg. Parochului Șer-
ban Cioran din Reșița 3 chlg.

d) Surcei nobili (meri și peri):

Ioan Popescu, proprietar în Sibiel; Ioan
Bănda, paroch în Roșia-săsescă; Aron Lu-
pean, funcționar militar în Sibiu, Petru Flo-
rian, paroch și Valeriu Florian, preot-învă-
țător în Racovița, Avram Acilenescu, no-
tar în Găloș, Emanuil Beșă, învățător di-
rector în Poiana, Chirion Muntean, învățător
în Cornățel, Ioan Popopici, paroch în Sadu
și Nicolae Matora, paroch în Trămpoele.

e) Pădureți (meri, peri, pruni):

Tuturor acelor membrii ai reuniunii,
care se vor adresa spre acest scop până la
1 Aprilie n. a. c. către subscrisul comi-
tet, arătând soiul și numărul pădureților ce
doresc să capete. Cheltuelile de pachetare
și portul postal îl vor suporta cei împăr-
tășiți.

Ad. a) — c). Pachetele de semințe, la
care este alăturată și broșura „Trifoiul“
de Eugen Brote, presidentul reuniunii, pro-
vedute cu adresele împărțășiților se află de-
puse în magazinul de semințe L. Resch-
ner din Sibiu, Piața-mare, de unde
se pot lua în primire pe lângă o simplă
adeverire.

Cei împărțășiți se recercă a face la
timpul sesiunii comitetului reuniunii raport detai-
lat despre rezultatul recoltei.

Ad. d) e). Surcei nobili, precum și
pădureții se pot lua în primire dela sub-
scrisul vice-president (Sibiu, strada
pământului mic Nr. 12.)

Din ședința comitetului central al
„Reuniunii române de agricultură din comi-
tatul Sibiului“, ținută la 20 Martiu n. 1894.

Ioan de Preda, Victor Tordășian,
vice-presid. secretariu

PARTEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI LITERARĂ.

Tera noastră.

Descriere populară a Ardélului
de

Silvestru Moldovan.

(Urmare).

Spre apus dela piscul Bálványos se
nalță un munte stâncos, pe cîste cu gă-
uri și crepături înfiorătoare și acoperit mai
cu samă cu tufiș rar. Acesta e muntele
Büdös. În apropierea lui se estinde un vast
câmp, numit Câmpul-sărat. (unguresce Sós-
mező) unde se află mai multe izvoare mine-
rale, de diferită compozițiune. Între ele
sunt izvoare săroșe, dela cari își are locul
numirea. Aici se află și nește întocmiri de
scaldă mai primitive.

De la scaldă pleacă o cale de munte
îngustă pe cîstele muntelui Búdös în sus,
ducând pe lângă prăpastii și printre stânci
acoperite cu tufiș și ici-colea cu arbori.
Alături de drum, în dreapta și în stînga
călețoriilor surprinsă de ochii de mul-
țime de morminte și urcând pe del în sus
simte un miros greu de pucioasă și acid
carbonic. Când apoi a ajuns omul pe cîstele
Büdösului la o nălțime de 1053 m.
preste nivoul, mării află izvorul acestui
miros, căci aici în fața lui se deschide gura
unei peșteri, din care ese într'una gas de
pucioasă, acoperind pările de stîncă cu un
strat galben de sulfur. Acesta este vestita
peșteră de pucioasă din muntele Búdös.

Etă cum descrie un călător împrе-
jurimea acestei peșteri:

„Din mijlocul unui codru uriaș se
estinde o masă puternică de munte, o
grămaditură de stânci, aruncate neregulat
unele preste altele și având aspectul unui
vulcan surupat. Cîstele lui sunt acoperite
cu petri poroșe, ér prin crepături vegeteză
tufe cu frunzele pălite. Numai muschiului
îi priesce acest sol pietros și la câteva
flori de stîncă. Aici este patria morții. Sus
pe cîsta muntelui, în stîncă, își deschide
gura o peșteră: porța ei uriașă o formeză
stânci tuguete, de colorea ficatului, ruginii,
cu vîrgi negre. În jurul gurei însă stîncă
este acoperită cu galbinelă, care se lățesce
în jur ca muședela.“

Peștera are o lungime de 14 m. și e
cam de 2 m. de lată; nălțimea ei e de
3—6 m. La gură nălțimea nu e mai mare
de 3 m. dar înspre lăuntru terenul co-
bora și astfel nălțimea ei crește. Din pămînt,
prin pori (gaurici nevedute) es în conținut din
adâncimile muntelui gazuri nădușitoare de hi-

drogen sulfuric și de acid carbonic, cari
fiind mai grele ca aerul, se așază în stra-
turi orizontale până la o anumită înălțime,
ér pările ei până la nălțimea gazurilor sunt
acoperiți cu un strat galben de sublimat sul-
furic. Gazul este în o mișcare vibrătoare
continuu; acesta se observă mai bine la gura
peșterii, unde gazul eșind atară, se amestecă
cu aerul astmosferic.

Intrând în peșteră simțim o căldură
plăcută: pielea corpului devine iritată, cu
deosebire unde e peliță subțire, precum la
ochi, cari lăcrimază, și suntem cuprinși de
un fel de lăncezire plăcută. Până când
straturile de gaz nu ne ajung la gură, pu-
tem respira liber fără primejdie, în gaz
însă o singură respirațiune ne cauzează mór-
tea. Mormintele de pe lângă drum sunt
de-ale victimelor acestui gaz nădușitor.
Sute de omeni au cădut jertfă neprecau-
țiunii, respirând din gaz fără voie, din ne-
băgare dn samă, ér alții mulți și-au căutat
și aflat cu voia mórtea în peștera omi-
tore; de altă parte mulți omeni s'au viu-
decat de reumatism, de durere de ochi etc. în
urma efectului binefăcător al acestor ga-
zuri.

În peștera acesta se pot face esperi-
mente interesante. Astfel în straturile de
gaz lemnașele nu iau foc, focul se stinge,
pușca nu se slobođe, argintul capătă o co-
loră neagră-vergie, obiectele de plumb și aramă
se negresc etc.

Spre mēdănopțe de aici se află o altă
peșteră, asemenea cu gazuri nădușitoare, nu-
mită peștera Omoritoare (ang. Gyllkos), fiind
că păsările și insectele cari sburau pe de-
asupra ei, cădeau jos amețite și mórte. Ea
se afunda în direcțiune verticală în sinul mun-
telui, însă (la 1802) s'a surpat. Mai sunt apoi, pe
cîstele muntelui încă unele peșteri mai mici
sau gauri, dintre cari una se numesce peș-
tera de Alaun (pétră acra), fiindcă pările
îi sunt acoperiți cu sare (pétră) de acid
sulfuric. Să mai află apoi aici și isvóre de
alaun.

Muntele Búdös și împrejurimea lui
apropiată formeză o grupă de așanumite
solfatare și mofete, asemenea împrejurimii
Neapolei; în sinul lor se află straturi de
pucioșe, de unde es prin crepăturile pămên-
tului gazuri sulfurice și carbonice. Cu tôte
aceste nu se pôte afirma, că muntele Bú-
dös ar fi fost cândva vulcan, căci și aici
lipsesc indiciile semnificative, ca și la lacul
Steii Ana. El este alcătuit din trachit.

Ordinioră, pe timpul principilor arde-
leni și chiar și în secolul trecut, aici se
aflau mine de sulfur.

De pe vârful muntelui Búdös avem o
privire largă și încântătoare. Spre mēdădi
ni se înfățoșeză în depărtare frumosul șes
al Treiscaunelor, ér spre mēdănopțe vedem
estindându-se platoul Ciucului, mărginit spre
apus de puternicul șir de munte al Arghitei.

(Va urma.)

Bibliografic.

A apărut:

„Vatra“ Nr. 6 și conține: Lupta
vieții (Gazel), George Coșbuc. — Stra-
turi în poesia noastră populară, Virgil
Onițiu. — Negru-Vodă, Em. Grigoro-
viță. — Când a fost să plec, George
Mitu. — Proscrisul (Scene și ta-
blouri) St. Basarabeanu. — Geniu și
miserie, Vasile D. Păun. — Mărgă-
ritare alese (Reforma ca lege fatală),
I. L. Caragiale. — Mara, Ioan Sla-
vici. — Răsunare, Carmen Sylva. —
Fel de fel * *

Ilustrațiile:

Veste bună! — Primăvara! —
Adio! — Afumat! — Vorbe dulci! —
Piramidele lui Cleops. — Morga din
București.

*

„Arta“, revistă musicală, apare
la 1 și 15 a fiecărei luni. Redacția
strada Coroi Nr. 1. Abonamentul; pe
an 15 lei, pe 6 luni 8 lei, pe 3 luni
4 lei.

Conținutul nrului 6 din 15/27
Martiu 1894: Giuseppe Verde (cu por-
tret). — Poesia melică (Ariel). — Lo-
hengrin. — Efemeride musicale. —
Opere nouă. — De prin lume. — Con-

certul G. Enescu (Gr. Haritonovici). — Operă germană. — Vorbe și fapte. Acest număr cuprinde 20 pagini în loc de 16 și da ca supplement un frumos portret al măiestrului G. Verdi.

Mulțămită publică

Din partea Reuniunii femeilor române din Sibiu se exprimă cea mai profundă mulțămită ilustratăii Sale dlui Dr. Iosif Gall membru al Casei magnaților pentru suma de 10 fl. cu care a contribuit ulterior la venitul balului reuniunii din estan.

Sibiu în 28 Martiu 1894.

Pentru comitet:

Maria Cosma,
președintă.

N. S. Șulufiu,
secretariu.

Din public. *)

Dare de sémă și mulțămită publică.

Inteligenta noastră rom. gr. or. din Petroșeni își implinesce una din cele mai plăcute datorințe ale sale, când exprimă și pe această cale ferbinte sa mulțămită și recunoștință pentru ofrandele și suprasolvirile primite cu ocaziunea balului român arangiat în favorul bisericeii gr. or. din Petroșeni la 3 Martiu a. c. st. n.

Rezultatul acestui bal a fost conform impregiurărilor, în cari ne aflăm actual-minte foarte mulțămitor în tota privința.

De aceea vă rog dle redactor să binevoiți a da loc în colonele prețuitului diar ce redigiați a „Telegrafului Român” listei ce urmăze și anume au solvit și suprasolvit următorii domni:

Ioan Baias 2 fl. Mihail Bociat 1 fl. Todor Doboi 1 fl. Ben. Ehrenberg 2 fl. David Elefant 1 fl. 50 cr. Antal Figuli 2 fl. Imre Gyarfás 1 fl. Ferencz Györche 1 fl. Gross Herman 2 fl. Josef Heias 1 fl. Adolf Herman 4 fl. Arnold Hercz 1 fl. Ioan Ioanovicu 3 fl. Basiliu Janza 2 fl. Simon Iunger 2 fl. Samu Iunger 2 fl. Nicolae Chindea 1 fl. 50 cr. K. Kohn 1 fl. dómna Madespach 2 fl. Zaharie Muntean 1 fl. Mateasovchi 1

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu e responsabilă. Red.

fl. Ianos Nagy 1 fl. Karoly Negrini 2 fl. Dr. Ignacz Nagy adv. 1 fl. Petru Preda 2 fl. Ioan Preda 1 fl. 50 cr. Edi Pech 1 fl. 50 cr. Paljanos Zsigmond 1 fl. 50 cr. Pascu telegrafist 2 fl. Ede Roth 1 fl. Basiliu Socol preot 2 fl. Dionisie Socol 1 fl. 50 cr. Avram Stanca 2 fl. Simion Suciu 1 fl. 50 cr. Akos Salantzi 2 fl. Schiller 2 fl. Pich și Stern 2 fl. Vili Steiner 1 fl. Salamon Steiner 1 fl. 50 cr. Schmidt Eduard 1 fl. Seeman 1 fl. Ferencz Stefler 2 fl. Nicolae Sinzian 1 fl. Antal Turczar 1 fl. Gyula Vagner 1 fl. Varcharic Nándor 1 fl. 50 cr. Valer Iosan 2 fl. Tielegrădean Maria 1 fl. Ana Dragoș 1 fl. Simon Chirca 2 fl. Trif Basiliu 1 fl. 50 cr. Kaufman 1 fl. 50 cr. Irasee 2 fl. Konrad 1 fl. Ragma Sándor 1 fl. 50 cr. N. N. 1 fl. Glukman Farchas 1 fl. Hurbean 1 fl. Todor Făgărășan 2 fl. Eremie Muntean 1 fl. 50 cr. Adolf Berger 1 fl. Dominic Ratiu 1 fl. Aiser 1 fl. G. V. 1 fl. Iacob Goj 2 fl. Nicolae Susan 1 fl. Ioachim Cerbicean 1 fl. Mor Marec 5 fl. Dombora 2 fl. suma 115 fl. 50 cr.

George Sandru,
învețator gr. or.

Nr. 453

[65] 3—3

CONCURS

Devenind vacantă parochia de clasă II. a Rășnov, prin această se iese concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful român.”

Emolumentele împreunate cu această parochia sunt 600 fl. v. a. ér specificațiunea acelor se pôte vedea la oficiul parochial din Rășnov.

Doritorii d a competă la această parochia au a-și așterne petițiunile lor la subsemnatul oficiu până la termenul indicat instruite conform legilor în vigóre.

Zernești 14 Februaru 1894.

În cențelegere cu comitetul parochial. Oficiul prot. concernente a Branului..

Traian Meșian
protopresb.

Nr. 123/1894

[66] 2—3

CONCURS

Pentru ocuparea postului de paroch din parochia de classa a treia (III) Șeica-mare, se publică prin această concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Rom.”

Emolumentele împreunate cu acest post sunt de 466 fl., între cari sunt computați și banii de cuartir.

Doritorii de a competă la acest post au a-și așterne petițiunile instruite conform legii subsemnatului.

Mediaș, 3 Martiu, 1894.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al Mediașului.

Ioan Chendi,
adm. protopresb.

Nr. 346/1894

[67] 1—3

EDICT

Ilie Bucșa din Mohu legiuitul bărbat al Anei Lupu tot de acolo părsindu și cu necredință pe legiuita lui muiere de 5 ani de zile fără a se sci locul întreținerii lui, în firul rezoluțiunei Venerabilului Consistoriu archidiececan dto 1 Martie a. c. Nr. 1597 B. se citéză înaintea acestui for matrimonial a se prezenta în termen de 6 luni de zile dela prima publicare a acestui edict în fôia „Tel. Rom.” În cazul contrar procesul intentat de actora se va pertracta și decide și în absența lui.

Forul matrimonial gr. or. al Sibiiului ca for de I instanță.

Sibiu, 15 Martiu, 1894.

Ioan Papiu,
protopresb.

Turnătoria de clopote și de metal a lui

Antoniou Novotny

în Timișoara — Fabrică

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanță pe mai mulți ani, provădate cu adjuștări de fer bătut, construite spre a le întorce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu. Mai departe se

recomandă spre facerea scaunelor de fer bătut, de sine stătător, — spre preadiustarea clopotelor vechi cu adjuștare de fer bătut, — ca și spre turnarea de tóce de metal. Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin.

[17] 11—52

Preș-curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobrie 1893.

Budapesta — Predeal										
Tren de per- sone	Tren acce- le- rat	Tren de per- sone	Tren de per- sone	Tren acce- le- rat		Tren acce- le- rat	Tren acce- le- rat	Tren de per- sone	Tren acce- le- rat	Tren de per- sone
10.—	8.05	8.05	—	2.15	pl. Viena	sos.	3.—	1.55	3.—	7.20
8.25	2.10	2.50	5.50	9.15	Budapesta	↑	6.20	7.30	6.35	1.50
11.28	4.07	6.14	8.57	11.12	Szolnok	↑	2.55	5.23	3.31	1.46
1.35	5.46	—	11.33	12.50	P. Ladány	↑	12.06	3.46	1.16	10.05
3.53	7.08	8.42	1.50	2.12	Oradea-mare	pl. sos.	Tr. de	2.25	11.04	8.43
4.—	7.15	12.05	2.24	2.19	Mező Telegd	↑	per- sone	2.18	10.44	8.38
4.30	7.43	1.02	3.03	2.49	Rév	↑	—	1.52	10.07	8.13
5.22	8.18	2.14	3.46	3.24	Bratca	↑	—	—	9.30	—
5.45	—	2.50	4.07	—	Ciucia	↑	—	2.6	9.10	7.47
6.34	9.07	3.54	4.53	4.17	Huiedin	↑	3.53	—	8.31	7.08
7.18	9.37	4.53	5.32	4.50	Ghirbău	↑	2.58	12.47	7.53	6.39
8.05	10.37	6.24	6.24	—	Cluș.	pl. sos.	—	—	6.53	—
8.32	—	6.59	6.59	5.55	Apahida	↑	1.13	—	6.14	5.25
8.49	—	11.10	8.40	6.11	Ghirău	↑	12.17	11.01	5.14	4.48
9.06	—	11.32	9.08	6.27	Cucerdea	↑	—	10.45	4.45	4.23
10.08	—	12.50	10.40	7.28	Ujóra	↑	—	—	3.18	3.—
10.37	—	1.25	11.25	7.50	Vințul-de-sus	↑	—	9.23	2.31	2.08
10.59	—	1.43	11.54	—	Aiud	↑	—	8.54	2.13	2.—
11.07	—	1.52	12.04	—	Teiuș.	pl. sos.	—	—	2.05	1.51
11.31	—	2.18	12.34	8.17	Crăciunel	↑	—	8.24	1.35	1.23
11.48	—	2.40	1.—	8.33	Blaș	↑	—	8.07	1.08	1.23
12.25	—	—	1.40	8.38	Micăsasa	↑	—	8.—	12.28	—
12.50	—	—	2.17	—	Copșa-mică	pl. sos.	—	—	11.57	—
1.04	—	—	2.35	9.09	Mediaș	↑	—	—	—	2.—
1.35	—	—	3.14	—	Elisabetopole	↑	—	—	—	2.1
1.50	—	—	3.34	9.42	Șighișoara	↑	—	—	—	2.1
2.13	—	—	3.49	9.44	Hașfalău	↑	—	—	—	1.39
2.32	—	—	4.11	9.59	Homorod	↑	—	—	—	1.18
3.04	—	—	4.48	10.22	Ágostonfalva	↑	—	—	—	1.18
3.39	—	—	5.27	10.51	Feldioara	↑	—	—	—	12.53
4.01	—	—	6.10	11.13	Brașov	pl. sos.	—	—	—	12.37
5.26	—	—	7.52	12.26	Timiș	↑	—	—	—	12.06
6.08	—	—	8.30	12.58	Predeal	↑	—	—	—	11.29
6.40	Tr. de	—	9.03	1.15	—	—	—	—	—	11.03
7.16	per- sone	Tren acce- le- rat	9.33	1.34	—	—	—	—	—	9.46
8.—	—	—	10.25	2.09	—	—	—	—	—	9.04
—	11.—	5.15	6.18	2.19	—	—	—	—	—	8.37
—	12.26	5.57	7.10	3.01	—	—	—	—	—	8.03
—	1.11	6.29	7.40	3.31	—	—	—	—	—	7.23
—	8.45	12.20	10.50	1.59	—	—	—	—	—	—

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în jos, cele însemnate în dreapta de jos în sus. Numere.

Redactor responsabil Silvestru Moldovan.

atura și tipariul tipografiei archidiececane.